

Λαογραφικά

«Τα Νυχτέρια»

Του Κώστα Στεφ. Παππή

Γράφει: Κώστας Στεφ. Παππής Οικονομολόγος-Λαογράφος-Ποιητής

Θα προσπαθήσω να δώσω στη μνήμη σας, ιδιαίτερα τους ηλικιωμένους, για τα αξέχαστα «νυχτέρια» που κάποτε ήταν, κάτι σαν πανηγύρι και σήμερα είναι μια ανάμνηση.

Περασμένα-ξεχασμένα, καθώς θα μας έλεγε κάποιος περασμένης ηλικίας, για τα παλαιά ήθη και έθιμα, που είχαμε στα χωριά μας, για πολλά χρόνια και που τώρα είναι μια ιστορική ανάμνηση!

Δεν θα ήταν υπερβολή, για να πει κανείς, πως τα νυχτέρια είχανε μια καλή ωραία εθιμοτυπική απασχόληση και κυρίως από το γυναικείο φύλο, αφού εκείνες, τα οργάνωναν στα χωριά, τότε στους δικούς του μαχαλάδες, και τότε στους άλλους παραπέρα στο χωριό...

Χωρίς υπερβολή, μπορώ να το πω, πως τα νυχτέρια, ήταν μια συνήθεια κυρίως των ορεινών χωριών μας.

Καθώς αναφέρεται, σε λαογραφικά κείμενα της πατρίδας μας, τα νυχτέρια, είχανε διαφορετική λειτουργικότητα από χωριό σε χωριό, από περιοχή σε περιοχή, ανάλογα με το κέφι, την εργασία, την απασχόληση, την κτηνοτροφική-γεωργική ζωή των κατοίκων στα χωριά, ιδιαίτερα τους χειμερινούς μήνες του χρόνου.

Σήμερα αυτό το λαϊκό έθιμο, ας το εκφράσω, το τόσο χλιοτραγουδισμένο, που καλύπτει αξέχαστες σελίδες της Ελληνικής Λαογραφίας, είναι μια ιστορική-γλυκειά ανάμνηση και μια «κουβέντα» μεταξύ των ηλικιωμένων στα χωριά, αλλά κι εκείνων που έρχονται τα καλοκαίρια στο χωριό, φέρνοντας στα καφενεία τη συζύτηση, γύρω από αυτό το υπέροχο έθιμο, για αναμνήσεις και για εκείνη την αξέχαστη ζωή των χωριανών. Σήμερα τα πράγματα έχουν αλλάξει. Πολλές οι αιτίες. Ο κόσμος από το χωριό αραιώσε και αραιώνει. Ιδιαίτερα τα ορεινά χωριά. Τα σπίτια χορτάριασαν. Το σχολείο έκλεισε. Οι ρούγκες ερήμωσαν. Οι γειτονιές έμειναν δίχως κόσμο, η πλατεία του χωριού έρημη. Τα «κήπια» και τα χωράφια εγκατελειμένα. Λίγοι κάτοικοι στα χωριά. Τα πουλιά, έφυγαν

κι αυτά. Μονάχα, σαν κτυπά πένθιμα, η καμπάνα του χωριού, μαζεύονται οι κάτοικοι, για λίγες ώρες στο χωριό, για να αποχαιρετίσουν τους νεκρούς...

Στα καφενεία του χωριού, που άλλοτε γέμιζαν από κόσμο, τώρα είναι αδειανά, ιδιαίτερα τον χειμώνα και μονάχα τους καλοκαιρινούς μήνες, γεμίζουν.

Τα λιγοστά γερωντάκια, περιμένουν πότε τον ταχυδρόμο για την πενιχρή σύνταξη του ΟΓΑ, τον φούρναρι για το ψωμί, ή τον «γύφτο» με φρούτα και στο άκουσμα τροχοφόρου, μήπως φανεί κάποιος δικός τους...

Αυτά έχει η ζωή. Το χθές είναι ανάμνηση και το σήμερα-αυριο, κανείς δεν το ξέρει, το τι μας επιφυλάσσει. Τα νυχτέρια όπως αναφέρω, ήταν έθιμο των ορεινών χωριών, κατά μεγάλη πλειοψηφία.

Τα πρόλαβα κι εγώ στο χωριό μου, στη Φυλακτή! Ένα καλοκαίρι, 'κει στο μαχαλά Παπέικα-Σιατρέικα που είναι το πατρικό μου σπίτι, πάνε χρόνια τώρα, που ζούσε η θεία μου Όλγα Παππή, καθώς και ο μπάρμπας μου Χρήστος Παππής (γνωστός στο χωριό) είχα μαζί τους καλή βοήθεια κι άκουσα πολλά για τα νυχτέρια.

«Ανηψέ Κώστα, εδώ στο χωριό, τον χειμώνα οι ώρες ήταν ατέλειωτες. Δεν είχαμε ούτε ραδιόφωνο, ούτε τηλεόραση, για να μας περνά, κάπως ευχάριστα η ώρα. Έτσι, θέλοντας οι συγγενείς, οι γείτονες και οι φίλοι, να περάσουν τις χειμωνιάτικες ημέρες, με ό,τι καλύτερο ήταν «σκάρωσαν» αυτά τα νυχτέρια, που τα θυμάμαι κι αναστενάζω!».

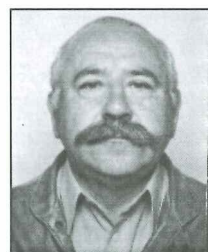
Όπως γράφω πιο πάνω, τα νυχτέρια, ήταν μια άτυπη συνάντηση, όχι υποχρεωτική, μεταξύ συγγενών και φίλων στο χωριό, που μαζευόντουσαν σε κάποιο σπίτι, που το είχαν ορίσει από πριν.

Πράγματι στο σπίτι αυτό, λες και ήταν πανηγύρι, γέμιζε από κορίτσια κυρίως, που το γλεντούσαν με τραγούδι και φαγητό. Η βραδυά ήταν

Συνέχεια στην 2η σελ.

Η ΚΑΛΥΒΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΚΗ

Ο τίτλος παράξενος για τους νέους που γεννήθηκαν μετά το 1970. Για τους παλαιότερους ο τίτλος θυμίζει πολλά γιατί η καλύβα-παράγκα ανάλογα με την ηλικία

Γράφει ο Αθανάσιος Τσιαμαντάς

τους άλλαξε χρήση και ενοίκους μέχρι που πετάχτηκε στα μπάζα γύρω στο 1969-1970. Για να δούμε όμως που ήταν η καλύβα παράγκα και ποιός ήταν ο Νικολάκης.

Νικολάκης ήταν ο αξέχαστος Νικολάκης Σιάτρας ο κλητήρας της κοινότητας που έκανε τις ανακοινώσεις του α-

πό τον Παλιόπυργο από το έτος 1953 και μετά. Ο Νικολάκης ήταν ο κατασκευαστής και ιδιοκτήτης της καλύβας. Η καλύβα στήθηκε στην περιοχή της «Λάκκας Μαντζιάρα» στην Καρδίτσα το έτος 1948 για τις στεγαστικές ανάγκες της οικογένειάς του όταν οι κάτοικοι έφυγαν από το χωριό και κατέβηκαν «καταδικόμενοι» στην Καρδίτσα. Στήθηκε λοιπόν με φούρκες και «τσιπατα» (ξυλόπλεκτος τοίχος, γεμισμένος με λάσπη) για τοιχοποιία η στέγη από τσίγκους και η οροφή από καλάμι που κόπηκε από τις όχθες της λάκκας.

Πρόχειρο σκέπαστρο για σήμερα, «Ανάκτορο» για την εποχή αφού τα κεφάλια έμπαιναν κάτω από «σκεπή» και δεν τα έδερνε η βροχή και ο αέρας. Η λάκκα του Μαντζιάρα σχηματίστηκε από την χωματοληψία του πηλού για την κατα-

σκευή πλιθιών. Οι κάτοικοι της Καρδίτσας ανακάλυψαν ότι η δημόσια έκταση στο μέρος εκείνο είχε καλό χώμα για την κατασκευή πλιθιών με αποτέλεσμα η μισή Καρδίτσα να τρέχει για χώμα στην περιοχή. Τα κάρρα πηγαινόερχονταν κουβαλώντας χώμα, με αποτέλεσμα να γίνει λάκκος βάθους δύο μέτρων και έκτασης 8-10 στρεμμάτων. Στο σημείο εξόδου της λάκκας, στην όχθη, στήθηκε η παράγκα. Οι όχθες της γεμάτες καλάμια. Το καλοκαίρι η στάθμη του νερού που γέμιζε από το χειμώνα έπεφτε και η επιφάνειά της πρασίνιζε και την άνοιξη μετατρέπονταν σε «Μέγαρο Μουσικής» από τα πολλά βατράχια που φιλοξενούσε και αφού είχε βατράχια η φύση έστειλε και τους αντιπάλους τους τα φίδια. Η λάκκα είχε πληθώρα φιδιών, ό-

Συνέχεια στην 2η σελ.

Όσα φέρνει ο άνεμος

Της Φωτούλας Οικονόμου - Σβάρνα

Φύσηξε απαλά το αεράκι. Πέρασε μέσα από έλατα και κέδρους, πλατάνια και καστανιές. Μάζεψε εικόνες, χρώματα και μυρουδιές από το παρελθόν και τα κουβάλησε στην πόρτα του σπιτιού μας και στο κατώφλι της ψυχής μας.

Μάζεψε ο άνεμος ένα σωρό γλυκές, αγαπημένες στιγμές της ζωής μας και τις έφερε ήσυχα στα μάτια της ψυχής μας και τις ψιθύρισε απαλά στο βάθος του μυαλού μας.

"Σούφερα" είπε ο άνεμος. "Σούφερα αυτό που λαχταρά η ψυχή σου για να δώσει άλλο νόημα στην ξέφρενη ζωή σου."

"Θυμάσαι; Θυμάσαι τότε που..."

... Τότε που ήσουν παιδί κι έτρεχες στις πλαγιές και στα λαγκάδια με τρύπια καουτσούκια; Τότε που κνηγούσες τις βερβέρες και δεν τις άφηνες σε χλωρό κλαρί; Τότε που σκαρφάλωνες και συ σα βερβέρα στα ελάτια κι ήξερες ποιο έχει ξο και σε ποιο το δάκρυ του έχει γίνει ρετσίνα;

Θυμάσαι τότε που έπαιρνες από κοντά τον γκρέτσκα, τα μελλισαργάκια, τα τσιόνια και τους κόσιαβες για να μη σου ξεφύγει καμιά φωλιά; Ήξερες πόσα αυγά έχουν, τότε θα βγουν τα πουλιά, τότε θα είναι αρκετά μεγά-

λα για να τα πάρεις. Αχ, άκαρδο πλάσμα!

Θυμάσαι τότε που έτρεχες κοντά στα κατσίκια κι όπου ανέβαιναν αυτά, ανέβαινες και συ; Και τότε που κουβαλούσες φουκάλια και ξο για να τα ταΐζεις μέσα στο καταχείμωνο; Τα πρατσάλια και τα σαπίλια για τη φωτιά τα θυμάσαι;

Θυμάσαι τα δακράκια και τις τουρκοπούλες που μάζευες στο κόκκινο λιθάρι και το τσάι και το μόσχο στο ξεροβούν; Αλήθεια πόσες φορές ήπιες νερό απ' τον άμπλα και πόσες φορές κρύφτηκες μέσα στις φτέρες που ήταν ψηλότερες απ' το μπόι σου;

Θυμάσαι τότε που μετρούσες τις κουκόσιες παίζοντας και μαλλώνοντας με τα παιδιά της γειτονιάς και τότε που έψαχνες να βρεις τον πιο καλό νομά και καμάρωνες όταν τα κατάφερνες;

Τότε που βασάνιζες τα μπακακάκια στην πιο κοντινή σου γούρνα και σημάδευες τα γυφτόφαρα το θυμάσαι; Τότε που πήγαινες σιγά-σιγά για να μη σε δούνε και σκαρφάλωνες στην κερασιά του γείτονα και στην καριά του παραπέρα γείτονα;

Συνέχεια στην 4η σελ.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ "ΦΥΛΑΚΤΗ 2006"

Οι πολιτιστικοί σύλλογοι του χωριού και το Τοπικό Συμβούλιο της Φυλακτής διοργανώνουν για 22η συνεχή χρονιά τον Αύγουστο τις καθιερωμένες πλέον πολιτιστικές εκδηλώσεις "ΦΥΛΑΚΤΗ 2006". Καλούμε όλους τους Φυλακτιώτες και τους φίλους τους να έχουν ενεργή συμμετοχή στο στήσιμο και την επιτυχία των εκδηλώσεων. Οι φετινές εκδηλώσεις γίνονται και με την αρωγή του Δήμου Νεβρόπολης.

Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων περιλαμβάνει:

- 1) Δημοτική βραδιά στις 12 Αυγούστου
- 2) Θεατρική παράσταση στις 13 Αυγούστου (από τα παιδιά του Συλλόγου)

«Τα Νυχτέρια»

Συνέχεια από σελ. 1

γορτινή. Οι καλεσμένοι αρκετοί. Και τί δεν λέγανε στα νυχτέρια! Όλα τα νέα του χωριού, ήταν τα πρώτα λεγόμενα. Ύστερα, τα νέα από τους ξενιτεμένους. Τα μέλλοντα νέα που θα συμβούν στο χωριό κ.α.

Τα νυχτέρια λάβαιναν χώρα, κυρίως από το φθινόπωρο και τελείωναν την άνοιξη.

Εδώ αναφέρεται, πως στα νυχτέρια, με τις ατέλειωτες νύχτες του χειμώνα, γινότανε κι διάφορες χειρονακτικές εργασίες. Έτσι, περνούσαν ευχάριστα οι ημέρες. Αρχίζαν κυρίως βράδυ κι τελείωναν αργά πρωί, ανάλογα με τα κέφια τους και τις δουλειές τους. Συνήθως το σπίτι που καλούσε για το νυχτέρι, έβαζε κι ετοιμάζε και τα διάφορα «καλούδια».

Προαιρετικά όμως, οι καλεσμένοι, για το καλό, για καλοπέραση έφερναν, διάφορα φαγώσιμα όπως καρύδια, κάστανα, λιασμένα κορόμηλα, αγριόμηλα, γκόρτσα, μέλι, λίπα, καλαμποκάλευρο για πίτες και για διάφορα παρασκευάσματα.

Πολλές φορές, παρασκεύαζαν και το περήφιο «καταμάκι» που ήταν γευστικό κι ευχάριστο στο χωριό. Το «καταμάκι» εάν ο νοικοκύρης, ήταν μερακλής, γινόταν πολύ νόστιμο κι ελκυστικό στο τραπέζι. Τα υλικά που το παρασκεύαζαν ήταν καλαμποκάλευρο, πιπέρι, κρεμμύδι κυρίως. Το γεύφθηκα κι εγώ, αφού ο πατέρας μου, το υπεραγαπούσε κι το έκανε μόνος του...

Αναφέρθηκε, πως στα νυχτέρια, μεταξύ άλλων λεγόταν από τους παρευρισκόμενους, ήταν θέματα, άλλα ευχάριστα κι άλλα δυσάρεστα, ανάλογα τι σκοπό επιτελούσαν και τι ήθελαν να προσδώσουν.

Έτσι, την άλλη μέρα, τα λεγόμενα, τα «κουτσομπολιά» είχαν το πρώτο λόγο, στις ρούγκες, στις βρύσες, στο λόγγο κι αλλού. Φυσικά έρριχναν και «μπόλικη σάλτσα» στα λεγόμενα.

Σε μια άλλη, συνάντηση με τον μπάρμπα μου Χρήστο Παππή, με το γραφικό σκουφί στο κεφάλι, τα τσαρούχια, το μπουραζάνι και τη σκαλιστή αγκλίτσα, είχαμε συνέχεια, για τα νυχτέρια.

«Ανηψέ Κώστα, πάνε πολλά χρό-

νια, όταν ένα βράδυ με βαρύ χειμώνα, είχα πάει στα Καλύβια Πεζούλας για κάποιο «σφάγιο» (έκανε κι τον χασάπη ο μπάρμπα) και στο γυρισμό μου, πέρασα από τα Τσαμαντέικα (μαχαλάς του χωριού) κι σε γνωστό σπίτι, ακούω φωνές, τραγούδια γέλια. Είχανε νυχτέρι!

Στη συνέχεια πλησιάζω στο δικό μας μαχαλά κι πάλι ακούω τα ίδια πράγματα. Άντε, είπα μέσα μου, πως απόψε κι εδώ θα το κάψουν απόψε!

Μόλις φθάνω σπίτι, η κυρά Χρήσινα μου ανοίγει την πόρτα κι βλέπω την μεγαλύτερη κόρη μου την Καλιόπη, να είναι έτοιμοι να φύγει, γιατί ήταν καλεσμένη σε κάποιο σπίτι, στο σπίτι του Χρήστου Μανούκα (Γούλα), με τα τρία κορίτσια του (Καλυψώ, Μαριάνθη, Τούλα), ήταν φυσικά ξάδελφες, αφού η θεία Αγόρου ήταν το γένος Παππή.

Πατέρα, πάω, για νυχτέρι. Καλά κορίτσι μου, να τα περάσεις καλά...».

Στα νυχτέρια, συνήθως, οι κοπέλες κι οι γυναίκες για να περνά ευχάριστα η ώρα κι η νύχτα, έκαναν πλέξιμο, γνέσιμο, κέντημα, κουβάριασμα, ξύσιμο μαλλιών, λανάριασμα, ξεφλούδισμα καλαμποκιού, μέχρι ύφανση σε αργαλειό.

Το φως λιγοστό. Το κατζοκάντηλο σε πρώτη μοίρα κι το τζάκι του σπιτιού, φωτίζαν το δωμάτιο.

Τα τραγούδια είχαν ποικιλία. Άλλα τις τάβλας, άλλα σε κλέφτικα, σε καλαματιανά, κι άλλα που τα «ταίριαζαν» ανάλογα με τι καϊμούς ήθελαν να προσδώσουν κι να εκφράσουν.

Σε σχετικό, λαογραφικό πόνημα της περιοχής Ολύμπου (Τσαρίτσανη), τα νυχτέρια λέγονταν κι «λανάρια» γιατί οι μεγαλύτερες σε ηλικία γυναίκες «έγραναν» τα πλυμένα μαλλιά με τα χέρια τους, κι ύστερα έκαναν τις «απάλες» με τις οποίες έκαναν τα «πετρίκια» που ήταν πότε χονδρά κι πότε ψηλά, ανάλογα με το πανί, που ήθελαν να κάνουν, ή που το προόριζαν για κατασκευή βελέντζας, κάπας, κάλτσες, τροβάδια κι για τα σκούτινα ρούχα κ.α.

Τα πετρίκια, ήταν μαλλιά από τλούπες, που τα είχαν γνέσει, με τις κρανίσιας ρόκες κι τα σκαλιστά σφοντίλια.

Το στιμόνι, το έγγεθαι στο τσικρίκι, για ύφανση για να γίνει στρωτό το νήμα, κι να ετοιμάσουν τα διάφορα εργόχειρα, με το βελονάκι, για πλέξιμο πουλόβερ, γιλέκα, ζακέτες, κάλτσες, τσερλίκια, φανέλλες κ.α. Εδώ, θα πρέπει να πούμε, πως στα νυχτέρια, είχαμε, κι τα πειράγματα, τσακώματα, κακίσματα, μεταξύ των συμμετεχόντων!

Όλα αυτά, μόνο εκείνη τη νύχτα, αφού ήταν εφήμερα, γιατί είχαν να κάνουν, μεταξύ συγγενών και φιλενάδων, κι δεν ήθελαν να χαλάσουν, αυτό

το υπέροχο έθιμο του χωριού!

Εδώ, αναφέρω και την σχετική λέξη, όπως την έλεγε η θεία μου Όλγα Παππή, τα «μαναφούκια» που είχε τον πρώτο λόγο, στα νυχτέρια.

Τα τραγούδια, που λέγανε στα νυχτέρια, είναι μεταξύ άλλων και τα εξής:

-Ν' άχα ένα ταχυδρόμο, να τον είχα βοηθό...

-Κάτω στα δασιά πλατάνια, στην Κρουόβρουση...

-Κάτω στο ρέμα το βαθύ, πλένει η Ρηνούλα μοναχή...

-Απόψε που έβρεχε πυκνά κι χιόνιζε δροσάτα...

-Αγγέλου μ' κραινεί η μάνα σου, δεν ξέρω τη σε θέλει...

-Ξύπνα περδοκομάτα μου κι ήρθα στο μαχαλά σου...

-Λαλούν τ' ορνίθια τρεις φορές, κι οι πέρδικες πέντε...

-Γύραν τ' απόσκια, έγυραν Λελούδω μ' στην αυλή σου.

-Τι να του κάμω το Θεό, που δεν καταλαβαίνει...

-Πέρα στον πέρα μαχαλά, στον πέρα κι στον δόθε...

-Να ήταν τα νειά μια φορά...

-Στου παπαλάμπρου την αυλή...

-Νυστάξαν τα ματάκια μου, κι θέλουν να κοιμηθούνε...

-Για αριασθήτε στο χορό...
Πολλά τα τραγούδια, στα νυχτέ-

ρια.

Προσπάθησα να περιγράψω, όσο μου ήταν δυνατό τα νυχτέρια, κι οι παλαιότεροι από μένα, θα έχουν πολλά να πούμε, κι να περιγράψουν.

Ομολογώ, πως πράγματι τα νυχτέρια, ήταν το κάτι άλλο, για εκείνη την εποχή, αφού είχαμε μια ζωντανή θεατρική παράσταση για το χωριό, κι ήταν ένας συνδυαστικός κρίκος, μεταξύ των χωριανών.

Αναφέρω, με επιφύλλαξη φυσικά, πως το τελευταίο νυχτέρι στο χωριό Φυλακτή, έγινε στο σπίτι της θείας μου Φώτου-Γιάννη Παππή (Κατσικούτινα) που είναι στο ακρινό σπίτι του χωριού, με το ξεφλούδισμα καλαμποκιού...

Εδώ θα τελειώσω κι θα αναφέρω, πως οι χρόνοι άλλαξαν, στο χωριό μας (πανέμορφη Φυλακτή) ήρθε μαρasmus, με τη φυγή πολλών χωριανών μας στην Καρδίτσα, Βόλο, Λάρισα, Αθήνα κι αλλού.

Το χωριό μου είναι ζωντανό κι περιμένει τα ξενιτεμένα τέκνα του, να γυρίσουν ξανά, στο χωριό, για να δώσει πάλι την άλλοτε ζωντανία του που είχε, με τα γλέντια, τα πανηγύρια κ.α.

Πρόβλεψη δεν κάνω. Το πιστεύω. Κι όλα μπορούν να συμβούν.

Μακάρι αυτό να γίνει αληθινό.

2ο ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΘΕΣΣΑΛΩΝ ΕΥΡΩΠΗΣ

Στις 20 Αυγούστου 2006 στην Πλαζ Πεζούλας της λίμνης Ν. Πηλαστήρα του Δήμου Νεβρόπολης Αγράφων του Νομού Καρδίτσας

ο Διοργανώνουν ο Δήμος Νεβρόπολης Αγράφων και η Ομοσπονδία Θεσσαλικών Συλλόγων Ευρώπης υπό την αιγίδα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Καρδίτσας και του Δήμου Καρδίτσας.

Η Ομοσπονδία προγραμματίζει κάθε καλοκαίρι την διοργάνωση μιας πανηγυρικής και ποητιστικής εκδήλωσης στην Ελλάδα με την επωνυμία "Αντάμωμα Θεσσαλών Ευρώπης στη Θεσσαλία". Ένα αντάμωμα που

διοργανώνεται κάθε καλοκαίρι σε ένα διαφορετικό Δήμο της Θεσσαλίας.

Μετά την μεγάλη επιτυχία του 1ου ανταμώματος που διοργανώθηκε το καλοκαίρι του 2006 στο Δήμο Φαλήρειας Τρικάλων, την σκυτάλη της διοργάνωσης αναλαμβάνει για το 2006 ο Δήμος Νεβρόπολης Αγράφων του Νομού Καρδίτσας.

Το αντάμωμα θα πραγματοποιηθεί στην παραλία της Λίμνης Ν. Πηλαστήρα στην πανέμορφη πλαζ του Δ. Δ. Πεζούλας του Δήμου Νεβρόπολης Αγράφων, στις 20 Αυγούστου 2006.

Το αναλυτικό πρόγραμμα

ΩΡΑ 7.00 μ.μ. Προσέλευση επισήμων

ΩΡΑ 8.00 μ.μ. Δοξολογία

ΩΡΑ 8.15 μ.μ. Φύτευση δένδρου προς τιμή του μετανάστη

ΩΡΑ 8.30 μ.μ. Χαιρετισμοί

ΩΡΑ 9.00 μ.μ. Απονομή πηλακετών στους πρώτους μετανάστες από κάθε χωριό του Δήμου Νεβρόπολης Απονομή μεταλλίων σε μέλη της Θεσσαλικής Νεοθαίας Ευρώπης Απονομή μεταλλίων στις εκ της Θεσσαλίας καταγόμενες προσωπικότητες

ΩΡΑ 10.00 μ.μ. Παρουσίαση δημοτικών χορών

ΘΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΓΛΕΝΤΙ

«Η ΝΕΑ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΤΗΣ»

Τριμηνιαία εφημερίδα
του Συνδέσμου
Φυλακτιωτών Καρδίτσας
Έδρα: Καρδίτσα

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Κωστή Δ. Χριστίνα
Ξηροφώτου Γ. Ρένα
Φώτος Θ. Αναστάσιος
Τσιμαντάς Χ. Αθανάσιος
Αλεξίου Π. Βασίλειος

Εκδότης - Διευθυντής
Βασίλειος Χ. Διαμαντής
Διάκου & Χατζημήτρου 57
431 00 ΚΑΡΔΙΤΣΑ
Τηλ.: 24410 25375

Υπεύθυνος σύνταξης
Τσιμαντάς Γεώργιος
Περριβίου 27
431 00 ΚΑΡΔΙΤΣΑ
Τηλ.: 24410 42058

Εκτύπωση
ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
Μεγ. Αλεξάνδρου 10
Τηλ.: 24410 20257

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

Η οικογένεια Χρήστου Τζίρου του Γεωργίου απέκτησε αγόρι.

Τους ευχόμαστε να τους ζήσει.

Αρραβώνες

Η Νικολέτα Καλλή (Κόρη της Βασιως Κυριτσά) αρραβωνιάστηκε με τον Χρήστο Ρούπα.

Τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

Η ΚΑΛΥΒΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΚΗ

Συνέχεια από σελ. 1

τι φίδι ήθελες, μαύρα, πράσινα, παρδαλά, διάφορα χρώματα και μεγέθη.

Νεροφίδες και νεροχελώνες έκαναν βόλτες στις όχθες και λιαζόταν αφού έπαιρναν πρώτα το μπάνιο τους. Απέναντι ακριβώς υπήρχε το μπακάλικο του Τσιώνου. Ακριβώς όπως υπάρχει και σήμερα, με τον δρόμο μπροστά που οδηγούσε από την Καρδίτσα στην Τσιαπόκα και από εκεί στο Παλαιόκαστρο και στο φράγγο. Γείτονες οι οικογένειες Αλεξίου (Βασιάνα). Η καλύβα αφού στέγασε τους «καταδικωμένους» μετά την επάνοδο τους στο χωριό μετατράπηκε σε «ξενοδοχείο επτά αστέρων» και φιλοξένησε τους πρώτους μαθητές του Γυμνασίου το έτος 1953, Ηλία Παπαδούλη και Βασίλη Πασχάλη και μετά τον Φάνη και τον Κώστα Κυριτσά το έτος 1955. Κάπου-κάπου φιλοξενούσε και τα μέλη της οικογένειας και τους συγγενείς του Νικολάκη.

Την Άνοιξη η παράγκα είχε γιορτή αφού τα καλάμια στις όχθες φούντωναν και οι βάτραχοι-χιλιάδες βάτραχοι-όλη τη νύχτα δεν άφηναν μόνο τους ενοίκους άπνους αλλά και ολόκληρη τη γειτονιά. Τα νερόφιδρα ανεβοκατέβαιναν στις όχθες και στους τοίχους της καλύβας τρομάζοντας τους μικρούς μαθη-

τές που ήθελαν κι αυτοί να διαβάσουν για τα διαγωνίσματα του β' εξαμήνου. Όταν καμιά φορά οι χωριανοί κατέβαιναν στην Καρδίτσα και δεν είχαν πού να διανυκτερεύσουν τότε χρησιμοποιούσαν σαν ξενοδοχείο την καλύβα. Τον χειμώνα η λάκκα πάγωνε και μετατρέποταν σε παγοδρόμιο και ο Τσιώνος με το δίκανο του παραμόνευε για να χτυπήσει κανένα άγριο παπί ή καμιά μπεκάτσα που θα προσγειωνόταν στις όχθες. Το 1959-60 και ο αγαπητός μου συμμαθητής Τάσος Σιάτρας για να διαβάσει μερικά μαθήματα χρησιμοποίησε την παράγκα ως αναγνωστήριο. Αργότερα όταν φύγαμε από το Γυμνάσιο η παράγκα εγκαταλείφθηκε, ο Δήμος Καρδίτσας μάζωσε την λάκκα και την μετέτρεψε σε χώρο πρασίνου με αποτέλεσμα να κατεδαφίσει το «ξενοδοχείο».

Μπορεί η καλύβα να μην υπάρχει σήμερα, υπάρχει όμως στις αναμνήσεις όσων έζησαν εκεί και ζουν σήμερα, όσων μάθανε γράμματα χρησιμοποιώντας την καλύβα για διαμονή με συντρόφους, τα φίδια, τα βατράχια και τις νεροχελώνες, όσων διανυκτέρευσαν εκεί έστω και για μια βραδιά. Η παράγκα υπήρξε το καταφύγιο και το οικοτροφείο των πρώτων μαθητών της Φυλακτής.

Επαγγελματίες Φυλακτιώτες στην Καρδίτσα

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ
ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΦΥΛΑΚΤΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΤΗΛ. 24410 73712

ΚΑΦΕ
ΨΗΣΤΑΡΙΑ
ΜΑΓΑΛΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΦΥΛΑΚΤΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΤΗΛ. 24410 92324
ΚΙΝ.: 6938013573

ΚΑΦΕ
ΨΗΣΤΑΡΙΑ
ΚΟΡΚΟΤΑΡΑΣ ΗΛΙΑΣ
ΦΥΛΑΚΤΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΤΗΛ. 24410 92268

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΠ. ΠΡΙΤΣΑΣ
Βασιαρδάνη & Βάλβη
Τηλ.: 22074 - Οικ.: 26860

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΙΔΗ
Η. ΠΑΤΤΑΣ - Ι. ΠΡΙΤΣΑΣ Ο.Ε.
Χατζημήτρου 16
Τηλ.: 28017

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΑΡΓΥΡΙΟΥ
Υψηλάντου 51 - Τηλ.: 23530

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Καραϊσκάκη 24 - Τηλ.: 40738

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ
ΑΓΟΡΗΣ ΤΣΙΑΜΑΝΤΑ - ΜΗΛΑΡΑ
Καραϊσκάκη 6 - Τηλ.: 20555

ΧΩΜΑΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΜΑΝΔΡΑ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ
ΓΚΑΡΑΒΕΛΟΣ Ν. ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΚΑΛΥΒΙΑ ΦΥΛΑΚΤΗΣ
ΤΗΛ.: 6973356181

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΑΓΓΛΙΚΗΣ
ΓΛΩΣΣΑΣ
ΑΝΝΑ ΧΑΡ.ΤΣΙΑΜΑΝΤΑ
ΜΕΓ.ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 34
ΤΗΛ.27764

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
«ΕΠΙΛΟΓΗ»
ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΣ
ΤΗΛ.: 24410 40213
ΚΑΡΔΙΤΣΑ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
«ΚΥΚΛΟΣ»
ΠΑΠΗΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ
ΧΑΤΖΗΜΗΤΡΟΥ 13
ΤΗΛ.: 24410 42787
ΚΑΡΔΙΤΣΑ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
«ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ»
ΜΗΛΑΡΑΣ ΣΤΕΛΙΟΣ
ΦΥΣΙΚΟΣ
ΒΑΛΒΗ 4 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ.: 24410 29348

ΚΑΦΕΤΕΡΙΑ
«ΜΙΚΡΟ ΚΑΦΕ»
ΗΡΑΚΛΗΣ ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ
ΚΑΛΥΒΙΑ ΠΕΖΟΥΛΑΣ
(ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΠΡΟΣ ΠΛΑΣ)
ΚΙΝ.: 6976421671

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΟ ΥΛΙΚΟ
ΒΑΣΙΛΑΚΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
Ιεζεκιήλ & Κολοκοτρώνη
Τηλ. (0441) 71843

ΛΕΜΟΝΙΑ ΜΠΑΛΤΑ - ΡΑΜΟΥΖΗ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝ/ΡΑΜΟΥΖΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Ανδρ. Παπανδρέου 24
Τηλ.: 72443, 22961

ΧΡΙΣΤΙΝΑ Ε. ΠΡΙΤΣΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Πλ. Δικαστηρίων (1ος όροφος)
Τηλ.: 29198

ΧΡΙΣΤΙΝΑ Δ. ΚΩΣΤΗ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Τηλ.: 71298

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ «ΘΑΛΗΣ»
ΠΑΠΗΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ
Ν. Πλαστήρα 9
Τηλ.: 75780

ΚΑΦΕ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ
Κιέριον
ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΑΛΙΟΣ
Κεντρική Πλατεία
Τηλ. 21412

ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
«Η ΣΤΡΟΥΓΚΑ»
ΠΡΙΤΣΑΣ - ΑΛΕΞΙΟΥ
Κ. Τερτίνη 5 - Τηλ.: 22227

ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΑΓΓΕΛΟΣ Ν. ΜΗΛΑΡΑΣ
Τηλ.: 22831

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟ
ΞΗΡΟΙ ΚΑΡΠΟΙ
ΜΗΛΑΡΑ - ΠΑΛΑΜΙΩΤΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ
ΔΙΑΚΟΥ 9 - ΤΗΛ: 27664
ΚΑΡΔΙΤΣΑ

ΑΝΘΗ - ΦΥΤΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΛΙΝΑ ΦΑΝΗ
ΚΕΝΤΡΙΚΟ: ΔΙΑΚΟΥ 29
ΥΠΟΚ/ΜΑ: Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 30
ΤΗΛ.: 22464 & 22988

ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ
ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΦΩΤΟΥ
ΣΤ. ΛΑΠΠΑ 28 - ΤΗΛ.: 22306
ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΚΩΣΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ 75-ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ.75421

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟ
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ-ΝΙΚΟΛΗ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
Μ.ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 39

ΚΑΦΕ -ΟΥΖΕΡΙ
"ΝΕΣΤΟΡΑΣ"
ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 40

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΑΡΧΟΝΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
Αρχιτέκτονας Μηχανικός
Πλαστήρα 1 Πλ. Δικαστηρίων
Τηλ. 04410 26272
Κιν.: 0977440618

ΜΑΡΙΑ ΞΗΡΟΦΩΤΟΥ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΝΙΚΗΤΑΡΑ 1- ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ.: 04410 76630

ΤΣΙΤΣΙΜΠΚΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΖΙΑΚΑΝΟΣ ΦΩΤΗΣ
COURIER INTERATTICA A.E.
Δ. ΛΑΠΠΑ 56 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ. 0801 - 95000, 79400 - 1

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΜΑΡΜΑΡΩΝ
ΞΕΝΟΦΩΝ ΚΟΥΡΚΟΥΝΑΣ
(ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ)
2ο ΧΛΜ. ΤΑΥΡΟΠΟΥ
ΤΗΛ. 74855, ΚΙΝ. 094 441085

ΞΕΝΩΝΑΣ ΦΥΛΑΚΤΗΣ
ΜΑΝΤΖΙΑΡΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΦΥΛΑΚΤΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΤΗΛ.: 24410 92840 - 92850

«ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ»
ΜΑΝΤΖΙΑΡΑΣ ΑΛΕΞ. -
ΔΗΜΟΥ ΗΛΙΑΣ
ΙΕΖΕΚΙΗΛ 38 (ΔΙΠΛΑ ΣΤΟ ΙΚΑ) ΚΑΡΔΙΤΣΑ

ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ ΕΙΔΗ
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 32 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ.: 24410 73573

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ.
ΠΑΠΑΣΑΚΕΛΜΑΡΙΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ - ΛΟΓΙΣΤΗΣ
ΒΑΣΙΑΡΔΑΝΗ 23 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ.: 24410 75063

INFOTRUST
ΣΒΑΡΝΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΠΛΑΣΤΗΡΑ 51 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ.: 24410 77070

ΚΟΠΗ & ΕΜΠΟΡΙΑ
ΣΙΔΗΡΟΥ &
ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ
ΑΘΑΝ. ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ
ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 192 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ. 24410 26012,

ΨΗΣΤΑΡΙΑ
«ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ»
ΚΟΝΤΟΧΡΗΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ ΤΕΡΜΑ
ΚΑΡΔΙΤΣΑ

ΕΜΠΟΡΙΟ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ
ΑΘΤ/ΤΩΝ & ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ
ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ
ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
4ο ΧΛΜ. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ - ΤΡΙΚΑΛΩΝ
ΤΗΛ.: 24410 28717

ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ
ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΟΥ
ΑΓΓΕΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΚΑΛΥΒΙΑ ΦΥΛΑΚΤΗΣ
ΤΗΛ.: 24410 92707
ΚΙΝ.: 6937261953

ΠΑΝΣΙΟΝ
«ΛΙΝΑΣ»
ΧΑΡΙΛΑΟΣ & ΕΛΕΝΗ ΛΙΝΑ
ΦΥΛΑΚΤΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΤΗΛ.: 24410 92514, 6932364760

 School of Oxford English
BENTZΗ ΤΣΙΡΟΓΙΑΝΝΗ -
ΑΥΓΕΡΟΥ
Καθηγήτρια Αγγλικών
Ανδρέα Παπανδρέου 11 (πλ. Δικαστηρίων)
ΤΗΛ.: 04410 71294, 04410 76677

ΕΜΒΑΥΓΟ
SHOTS & ACCESSORIES

ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΗΡ. ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 13
ΤΗΛ.: 2441 077 288

 ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ
ΛΟΓΟΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑ MSR
ΜΕΛΟΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΟΓΟΠΕΔΙΚΩΝ

ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ ΚΑΤ'ΟΙΚΟΝ
ΚΙΝ:6974875178 ΤΗΛ:24410-24608

Τουριστικές Επιπλωμένες Κατοικίες "Τ' ΑΣΠΡΟΛΙΘΙΑ"

ΘΑΛΕΙΑ ΒΑΣΙΛΑΚΟΥ
ΚΑΛΥΒΙΑ ΦΥΛΑΚΤΗΣ - ΛΙΜΝΗ Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑ
Τηλ.: 24410 92350, Fax: 24410 92303 - Κιν. 6974 837176
www.tasprolithia.gr

Ποιότητα που φαίνεται με γυμνό

ΤΑΚΥΠΡΕΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΦΩΤΟΣ

ΕΤΟΙΜΟ ΣΚΥΡΟΔΕΜΑ
ΤΣΙΜΕΝΤΟΠΡΟΪΟΝΤΑ

Πληροφορίες - τηλ. 0441 / 71080 & 71090 Κιν. 0977 436355 & 0977 306829

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Θ. ΞΗΡΟΦΩΤΟΣ
Μηχανολόγος Μηχανικός

ΜΕΛΕΤΕΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

Ταλιαδούρου & Τζέλλα ΚΑΡΔΙΤΣΑ
Τηλ. & Fax: 24410 79689 Κιν. 6974 305243
e-mail: n.xirofotos@ifestos.gr

Όσα φέρνει ο άνεμος

Συνέχεια από σελ. 1

Θυμάσαι που έπαιζες χιονοπόλεμο και τα σβόλια πήγαιναν σύννεφο;

Θυμάσαι τα πλαστικά σαντάλια που φορούσες και καμάρωνες και έκαναν να νιώθεις και να πετάς σαν το θεό Ερμή;

Θυμάσαι πώς έτρεχες ξεφωνίζοντας για να πας να παίξεις μπάλα στ' αγαπημένα μέρη του χωριού;

Θυμάσαι πώς ήσουν ο τρόμος κι ο φόβος όταν γύριζες στο λόγγο με το λάστιχο στα χέρια; Κοσύβια και στρούτζια σ' είχαν πρώτο εχθρό.

Θυμάσαι πόσα πουλιά έπιασες στις πάτες και στ' αβρόχια που έστησες; Τους έπιασες αλήθεια εκείνους που σου κλέψανε τα δικά σου αβρόχια; Κι εσύ ποιανού έκλεψες; Θυμάσαι; (Σσσ, μην το μαρτυράς! Ποιος ξέρει τι μπορεί να σου πει αν το μάθει τόσα χρόνια μετά!)

Θυμάσαι τον πετροπόλεμο στα σοκάκια και στις αστράχες;

Θυμάσαι την κούνια με την τριχιά που έδινε φτερά στην ψυχή σου και σε ταξίδευε στους ουρανούς; Την τσίλικα, την τραμπάλα, τα σκλαβάκια, τα σκατούλια, τη σβούρα και τις μπίλιες, τα πεντόβολα, την τριότα και την ενιάρα, το κυνηγητό και το κρυφτό;

Θυμάσαι πόσες ώρες πέρναγες μέσα στη νύχτα κυνηγώντας κολοφωτιές;

Δάκρυα νοσταλγίας ... καυτά δάκρυα νοσταλγίας για ένα παρελθόν που πέρασε, για μια ζωή που άλλαξε τελείως...

"Θυμάσαι τη μυρωδιά απ' την τραχανόπιτα και τη λαχανόπιτα; Τη μυρωδιά απ' τον πλαστό με τη λίπα; Τη γεύση απ' το κατσαμάκι; Τον τραχανά με τα λουκάνικα; Τη φέτα με το λάδι και τη ζάχαρη που έτρωγες όταν κι αν περρίσσευε λίγο λάδι..."

Θυμάσαι πόσο νόστιμο ήταν το τυρί στο κλειδοπίνακο όταν ήσουν στο χωράφι; Το ξινόγαλο στο μπακράτσι το θυμάσαι;

Θυμάσαι τις ξινήρες, τα κράνια και τ' αγκόρτσα; Δώρα της φύσης που χορταίνουν την ψυχή κι όχι το στομάχι.

Θυμάσαι πώς έψαχνες μέσα στις φτέρες για χαμποκέρασα; Για θυμίσου το άρωμα τους. Φέρε τώρα στο μυαλό σου και το άρωμα απ' τις "σύγχρονες και καλοθρεμένες φράουλες". Καμία σύγκριση, ε;

Θυμάσαι τον κτύπο της καμπάνας που σε φώναζε το πρωί να πας σχολείο κι εσύ άρπαζες τη μαρούδα παραμάσχαλα κι έτρεχες;

Θυμάσαι το συσσίτιο στο σχολείο; Θυμάσαι πώς κοιτούσες την κρανίσια τη βέργα που είχε ο δάσκαλος στα χέρια του κι ευχόσουν σιωπηλά από μέσα σου να μπορούσες να τον κάνεις να εξαφανιστεί απ' το χωριό και να μην ξαναπατήσει εκεί;

Θυμάσαι το τραγούδι στο τέλος της σχολικής χρονιάς "Ήρθε καιρός να φύγουμε καιρός να χωριστούμε μα του σχολείου μας τη ζωή ποτέ δεν την ξεχνούμε..."

Αχ ζωή... Τότε τραγουδούσαμε και σχεδόν δεν καταλαβαίναμε τι λέγαμε. Απλά ανυπομονούσαμε να φύγουμε, να μεγαλώσουμε. Τραγουδούσαμε όμως και ζούσαμε. Αχ βρε ζωή... Έπρεπε να φτάσουμε εδώ που ήμαστε σήμερα για να καταλάβουμε τα λόγια ε-

κείνου του τραγουδιού "... μα του σχολείου μας τη ζωή ποτέ δεν την ξεχνούμε" γιατί τότε βλέπεις δεν μπορούσαμε να εκτιμήσουμε αυτό που ζούσαμε. Αχ βρε ζωή, σχολείο που είσαι, μαθήματα που μας δίνεις!

Κι έρχεται ο άνεμος και σιγοψιθυρίζει ξανά και ξανά, και φέρνει και φέρνει....

"Θυμάσαι πώς άνοιγες τορό και πώς βούλιαζες στα χιόνια και γέμιζαν οι μπότες σου χιόνι; Αλλά σιγά να μη σ'1 ένοιαζε. Τα τσιρέπια να είναι καλά! Και τότε που το χιόνι πάγωνε τελείως κι αστραποβολούσε στο φεγγαρόφωτο και συ περπατούσες πάνω του κι ένοιωθες σα να βρίσκεσαι σ' ένα μαγικό, παραμυθένιο μέρος, το θυμάσαι;"

Και νάτα πάλι τα δάκρυα... Αχ και νάταν η ζωή και τώρα τόσο απλή.... Και συνεχίζει ο άνεμος να φέρνει και να ψιθυρίζει:

"Θυμάσαι πώς φτιάχνανε τον τραχανά;

Θυμάσαι τις γυναίκες με τις βαμβάκες στο κεφάλι που πήγαιναν τραγουδώντας στα χωράφια με τον τροβά στον ώμο.

Θυμάσαι τις γουρνοχαρές; Ολόκληρο δεκαπενθήμερο για να λιώσει η λίπα, να βγουν οι τσιγαρίδες, να γίνουν τα λουκάνικα, να κρεμαστούν στην τέμπλα...

Θυμάσαι τα νυχτέρια κάτω απ' το φως του καντηλιού ή της λάμπας και με τα κούτσουρα να τριζοβολούν στο μπουχαρί;

Θυμάσαι πώς ξεφλουδίζες καλαμπόκια, πώς αυτά ξεραίνονταν και μετά πώς τα ξεσπυρούσες μ' ένα κότσιαλο."

Αχ ζωή! Γιατί όλα αυτά είναι τόσο μακρινά; Αχ ζωή! Γιατί τότε μ' όλη την ανέχεια, είχαμε λιγότερες αγωνίες; Ακούγαμε τους μεγαλύτερους να λένε "Έχει ο Θεός παιδάκι μ' " παίρναμε δύναμη απ'1 τα λόγια τους και συνεχίζαμε με δύναμη και χαμόγελο. Και τώρα; Αχ βρε ζωή! Ποιος θα μας έλεγε ότι μια μέρα θα είχαμε τόσα "καλά", απ' αυτά που φτιάχνει ο άνθρωπος, και θα ήταν τότε ακριβώς που θα ανακαλύπταμε ότι εκείνα τα πολύ απλά, τα πολύ ασήμαντα πράγματα είναι αυτά που δίνουν νόημα στην ύπαρξη μας. Αχ βρε ζωή! Πόσους τρόπους έχεις να μας μαθαίνεις ότι τη μεγαλύτερη ομορφιά την έχουν αυτά που δεν μπορούν τα μάτια να δουν, μπορεί όμως να τα νιώσει η ψυχή!

Και συνεχίζει ο άνεμος... Και φέρνει.....

"Θυμάσαι πώς μύριζε ο καφές στα μαγαζιά του χωριού σου;

Θυμάσαι πώς έτρεχες πίσω απ' το φορτηγό που έφερνε την πραγματεία στο χωριό; Θυμάσαι πώς ένιωθες όταν έμπαινες σε κείνο το πούλμαν που σε περίμενε στο Σταυρό για να σε πάει στην Καρδίτσα όταν ήσουν μικρό παιδί κι η Καρδίτσα έπαιρνε στα μάτια σου τη μορφή μιας πολύβουης μεγαλούπολης;

Θυμάσαι τότε που πήγαινες στο "παζαράκι" και στο πανηγύρι στον Αη-Λιά κι έπαιρνες φλογέρες και "μπακακακια" και ξεκουφαινες τον κόσμο; Αλήθεια τι άλλο έπαιρνες; Θυμάσαι;

Θυμάσαι πώς μύριζε το κομμένο χορτάρι; Και μετά που ξεραίνονταν και το μάζευες με την τσουγκράνα και το δικούλι;

Θυμάσαι πώς ένιωθες όταν έβλε-

πες τον πατέρα στη σκαλωσιά να χειρίζεται με δεξιότητα το πριόνι για να βγάλει σανίδια;

Και τη μανιά; Τη θυμάσαι πώς βαρούσε το γάλα στο μπουτινέλο με το μπουτινόξυλο κι έβγαζε βούτυρο και ξινόγαλο; Το κλουτσοτύρι το θυμάσαι; Το τυρί το φρέσκο απ' την τσαντίλα; Μοναδικές νοστιμιές, ε;

Θυμάσαι τη μάνα που έξαινε, λανάριζε, έγνεθε, ύφαινε;

Αχ, βρε ζωή! Και να μπορούσες να μας ξαναπήγαινες πίσω, έστω και για μια στιγμή! Να πάρουμε δύναμη για να μπορούμε να συνεχίσουμε!

"Θυμάσαι τα βασανιστήρια που έκανες στις δύστυχες τις χελώνες αν τύχαινε και βγαίνανε στο δρόμο σου; Και το σκαντζόχοιρο που κυριολεκτικά τον χόρευες στο ταψί; Κι εκείνα τα έρμα τα χελιδονάκια, τι σου φταίγανε κι έφερνες κάτω τις φωλιές τους στον Αη-Πώργη; Είπαμε να εξασκηθείς στο σημάδι, αλλά όχι κι έτσι!

Θυμάσαι την ασπρόμαυρη τηλεόραση στο μαγαζί του Σιάτρα;

Θυμάσαι όταν για πρώτη φορά φέρναν σταφύλια, σύκα κι αχλάδια στο χωριό;

Θυμάσαι όταν του Σωτήρος έσκιζες με το σουγιά καρύδια κι από κει και πέρα τα χέρια σου ήταν συνέχεια

μαύρα;

Θυμάσαι πώς μύριζε ο αέρας απ' τα πεσμένα φύλλα το φθινόπωρο και πώς ένιωθες όταν μάζευες κάστανα στο ζάβατο; Τα βρασμένα κάστανα και τις παπαλούδες τις θυμάσαι;

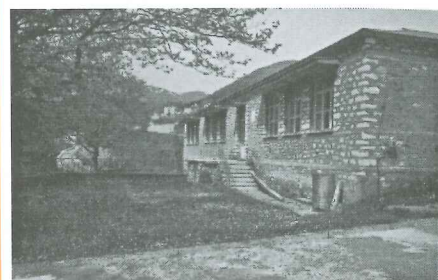
Θυμάσαι τις πιτσιλάκες, τα τσοπράνια και τις σαλαμάντρες;

Θυμάσαι.....;; Θυμάσαι.....;;

Αχ αυτός ο άνεμος! Ταξιδεύει και μαζεύει... φέρνει και φέρνει...κι αφήνει στα κατάβαθα της ψυχής μας ατέλειωτες αναμνήσεις. Ατέλειωτες, μοναδικές, γλυκές στιγμές.

Αχ βρε ζωή! Δείξε μας και τώρα πώς να ΖΟΥΜΕ ξανά. Άνοιξε μας τα μάτια για να δούμε και να χαρούμε ξανά εκείνη την κατακόκκινη ΑΝΑΤΟΛΗ των παιδικών μας χρόνων. Άνοιξε μας τ' αυτιά για να ακούσουμε ξανά τα ΜΥΣΤΙΚΑ του ουρανού και της γης έτσι όπως έφταναν στ' αυτιά μας σαν ήμασταν παιδιά. Κάνε ξανά την καρδιά μας να ΤΡΑΓΟΥΔΗΣΕΙ στο δικό σου ΡΥΘΜΟ και να νιώσει ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΚΙ ΕΛΕΥΘΕΡΗ όπως τότε, τότε που ήμασταν παιδιά και τρέχαμε στα σοκάκια και στις αστράχες του χωριού μας! Κάνε το στόμα μας ν' ανοίγει για να μετράει τον ΠΛΟΥΤΟ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ κι όχι του πορτοφολιού!

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΦΥΛΑΚΤΗΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Όπως μας ενημέρωσε ο Δήμαρχος Νεβρόπολης Αγράφων Φώτης Παπαντώνης δημοπρατήθηκε στα μέσα Ιουνίου και εντός των ημερών αναμένεται η εγκατάσταση του εργολάβου για να γίνει το Δημοτικό Σχολείο Φυλακτής Λαογραφικό Μουσείο. Έτσι ένα πάγιο αίτημα των Πολιτιστικών Συλλόγων και των κατοίκων του χωριού υλοποιήτε.

ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΤΕ ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Το τελευταίο διάστημα παρατηρούνται βανδαλισμοί στο χώρο του σχολείου και της εκκλησίας από παιδιά που παίζουν στο χώρο.

Πριν αναγκαστούμε να λάβουμε μέτρα αστυνόμευσης παρακαλούμε τους γονείς των παιδιών να τα συνειδητοποιήσουν

Συνδρομές που λάβαμε

Φώτος Χρήστος του Ηλ.,	10,00 ευρώ
Βασιλάκος Χρήστος,	20,00 ευρώ
Φώτος Βάιος του Χρήστου,	20,00 ευρώ
Τσιμαντάς Φάνης,	10,00 ευρώ
Τσιμαντάς Γιώργος Αθ.,	10,00 ευρώ
Μηλαράς Γιώργος Αναστ.,	30,00 ευρώ
Παππής Γιώργος του Ιωαν.,	10,00 ευρώ
Γωγκούλης Δημήτριος του Ιωαν.,	40,00 ευρώ
Κορκοτάρας Βασίλειος,	20,00 ευρώ
Ξηροφώτος Ηλίας του Χρήστου,	10,00 ευρώ
Ανδρεόπουλος Κώστας,	10,00 ευρώ
Αγγέλης Δημήτριος,	20,00 ευρώ
Σβάρνας Ιωάννης,	30,00 ευρώ
Τσιμαντάς Παναγιώτης του Ηλ.,	30,00 ευρώ
Λινάς Λάμπρος,	20,00 ευρώ
Γκαραβέλας Βαγγέλης,	20,00 ευρώ
Ζεμπίλας Αντώνης,	20,00 ευρώ
Μαγαλιός Θωμάς,	10,00 ευρώ
Βασιλάκος Γεώργιος του Χρ.,	10,00 ευρώ
Βούζας Αναστάσιος,	20,00 ευρώ
Τσιμαντά Τασούλα,	20,00 ευρώ
Αποστολακούλης Παν.,	10,00 ευρώ
Γούλα Χρυσάνθη,	10,00 ευρώ
Γιαννάκος Βασ. του Παναγ.,	10,00 ευρώ
Κωστή Πάτρα,	10,00 ευρώ